

2. Шумпетер Й.А. Теория экономического развития (Исследование предпринимательской прибыли, капитала и цикла конъюнктуры): Пер. с нем. / Йозеф Алоиз Шумпетер. – М.: Прогресс, 1982. – 453 с.
3. Вакалюк В.А. Опорний конспект лекцій з курсу «Інноваційний менеджмент»: Навчальний посібник. – Житомир: ЖДТУ, 2007. – 202 с.
4. Ивасенко А.Г., Никонова Я.И., Сизова А.О. Инновационный менеджмент. – Издательство: КноРус, 2009 г. – 416 с.
5. Ілляшенко С.М. Інноваційний менеджмент: підручник / С.М. Ілляшенко. – Суми: Університетська книга, 2010. – 334 с.
6. Стадник В.В. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. / В.В. Стадник, М.А. Йохна. – К.: Академвидав, 2006. – 464 с.
7. Економіка і організація інноваційної діяльності: Підручник / О.І. Волков, М.П. Денисенко, А.П. Гречан та ін. / За ред. проф. О.І. Волкова, проф. М.П. Денисенка. – К.: ВД «Професіонал», 2004.

8. Фатхутдинов Р.А. Инновационный менеджмент: учебник для вузов. – 6-е изд. – СПб.: Питер, 2012. – 448 с.
9. Закон України «Про інноваційну діяльність» // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – №36. – 266 с.
10. Кирина Л.В., Кузнецова С.А. Стратегия инновационной деятельности предприятия // Формирование механизма управления предприятием в условиях рынка / Под ред. В.В. Титова. – 2008. – 491 с.
11. Діденко Є.О. Управління економічною безпекою підприємства [Текст]: автореферат дис. канд. екон. наук: 08.00.04 – Економіка та управління підприємствами (за видами діяльності): захищено 14.02.2012 / Є.О. Діденко; КНУТД. – К.: КНУТД, 2012. – 20 с.
12. Антонюк Л.Л., Поручник А.М., Савчук В.С. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: [монографія] / Л.Л. Антонюк, А.М. Поручник, В.С. Савчук – К.: КНЕУ, 2003. – 180 с.

УДК 334.78

О.П. КВАСОВА,

к.е.н., доцент кафедри фінансів, Київський національний університет технологій та дизайну

Забезпечення економічної безпеки інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання на засадах саморегулювання

У статті розглянуто саморегулювання як одну із найбільш важливих складових системного державного регулювання інвестиційної діяльності в системі забезпечення економічної безпеки, запропонована структурно-логічна схема забезпечення економічної безпеки підприємства. Визначено основні характеристики ефективної саморегулювальної організації. Запропоновано заходи щодо подальшого розвитку саморегулювання, де враховано забезпечення економічної безпеки членів саморегулювальної організації.

Ключові слова: саморегулювання, економічна безпека підприємства, ефективна саморегулювальна організація, інвестиційна діяльність.

О.П. КВАСОВА,

к.э.н., доцент кафедры финансов, Киевский национальный университет технологий и дизайна

Обеспечение экономической безопасности инвестиционной деятельности субъектов хозяйствования на условиях саморегулирования

В статье рассмотрено саморегулирование как одна из наиболее важных составляющих системного государственного регулирования инвестиционной деятельности в системе экономической безопасности, предложена структурно-логическая схема обеспечения экономической безопасности предприятия. Определены основные характеристики эффективной саморегулирующей организации. Предложены мероприятия по дальнейшему развитию саморегулирования, где учтено обеспечение экономической безопасности членов саморегулируемой организации.

Ключевые слова: саморегулирование, экономическая безопасность, предприятия, эффективная саморегулируемая организация, инвестиционная деятельность.

O. KVASOVA,

Ph.D. in economical science, associate professor of finance KNUITD

Ensuring the economic security of investment activity entities on the basis of self-regulation

In the article the self-regulation as one of the most important components of the system of State regulation of investment activity in the system of maintenance of economic safety, offered with logic scheme of maintenance of economic safety of enterprise determined the basic characteristics of effective self-regulatory organization. Suggested measures to further development of self-regulation, where taken into account to ensure economic security of the members of the self-regulatory organization.

Keywords: self-regulation, the economic security of enterprises, effective self-regulatory organization, investment activities.

Постановка проблеми. В сучасних умовах господарювання зростання національного інвестиційного ринку має базуватися на удосконаленні державного регулювання, необхідною складовою якого є розширення можливостей саморегулювання і повноважень саморегулювальних організацій (СРО). Такі організації є непідприємницькими структурами,

об'єднують суб'єктів господарювання, що здійснюють професійну діяльність на інвестиційному ринку України, і повинні набувати статусу саморегулювальної згідно із законодавством України. Слід зазначити, що Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку України, здійснюючи політику щодо встановлення єдиного підходу до створення та функ-

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

ціонування СРО та передачі їм частини регуляторних повноважень на ринку цінних паперів, сприяє виконанню ними низки завдань. Насамперед це створення уніфікованої правової бази за кожним видом професійної діяльності на ринку цінних паперів. Крім цього, здійснюється забезпечення стабільності ринку та економічної безпеки на ньому для професійних учасників та інвесторів; посилюється контроль за дотриманням учасниками ринку цінних паперів регуляторних вимог, уніфікованих правил та стандартів діяльності; підвищується відкритість саморегулювання та покращується взаємодія СРО з державними органами [1]. Однак динамічний розвиток сучасного суспільства та підприємницької діяльності, недобросовісна конкуренція на внутрішньому та зовнішньому ринках, збільшення кількості катаклізмів потребують забезпечення економічної безпеки господарюючих суб'єктів при проведенні інвестиційної діяльності.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Розробленню питань поліпшення інвестиційної діяльності суб'єктів господарювання присвячені роботи як українських, так і зарубіжних вчених, де можна виокремити напрацювання О.С. Власюка, С.С. Гасанова, А.П. Гречан, М.П. Денисенка, Т.І. Єфименко, Т.Г. Затонацької, О.М. Іваницької, В.В. Корнєєва, В.П. Кудряшова, П.М. Леоненка, В.І. Міщенко, С.В. Міщенко, Т.А. Мусатової, С.В. Науменкової, В.М. Опаріна, Г.М. Терещенко, В.М. Федосова, В.О. Галанова, О.І. Басова, У.Ф. Шарпа, Дж. Гордона, Д.В. Бейлі. В багатьох роботах розглядаються питання саморегулювання, забезпечення економічної безпеки, здійснення антикризового регулювання. Зокрема, Т.І. Єфименко, досліджуючи фінансовий простір антикризового

регулювання, справедливо зазначає, що «саморегулювання фінансових інститутів, на жаль, не в змозі перешкодити швидкій спекулятивній вигоді, що створює передумови для нових потрясінь» [2, с. 227], що значно впливає на економічну безпеку суб'єктів господарювання. Досліджуючи проблему державного регулювання фінансових ринків в Україні у посткризовий період, О.М. Іваницька справедливо наголошує на необхідності активізації робіт «щодо формування перешкод збільшенню масштабів інтелектуальних злочинів, передусім на фінансовому ринку, а також інших видів порушень суспільних норм». Далі вона пропонує низку заходів щодо зниження рівня економічної безпеки на фінансовому ринку [3]. Доцільно виокремити напрацювання С.В. Міщенко, яка в проведеному дослідженні визначає основні характеристики ефективної СРО, де враховані світова практика та національні особливості таких організацій [4, с. 46], що може слугувати основою для створення СРО та ефективної системи забезпечення економічної безпеки членів СРО. Незважаючи на значну увагу вчених до зазначених питань проблематика є настільки складною, що проведення досліджень саморегулювання як важливого елемента державного регулювання інвестиційної діяльності в системі економічної безпеки, залишаються актуальними і в теперішній час, що потребує постійної уваги з боку науковців та практиків

Мета статті. В статті поставлено завдання дослідження саморегулювання в системі економічної безпеки підприємства при здійсненні інвестиційної діяльності, надання пропозицій щодо удосконалення саморегулювання та діяльності СРО з метою прискорення інноваційного розвитку економіки України.

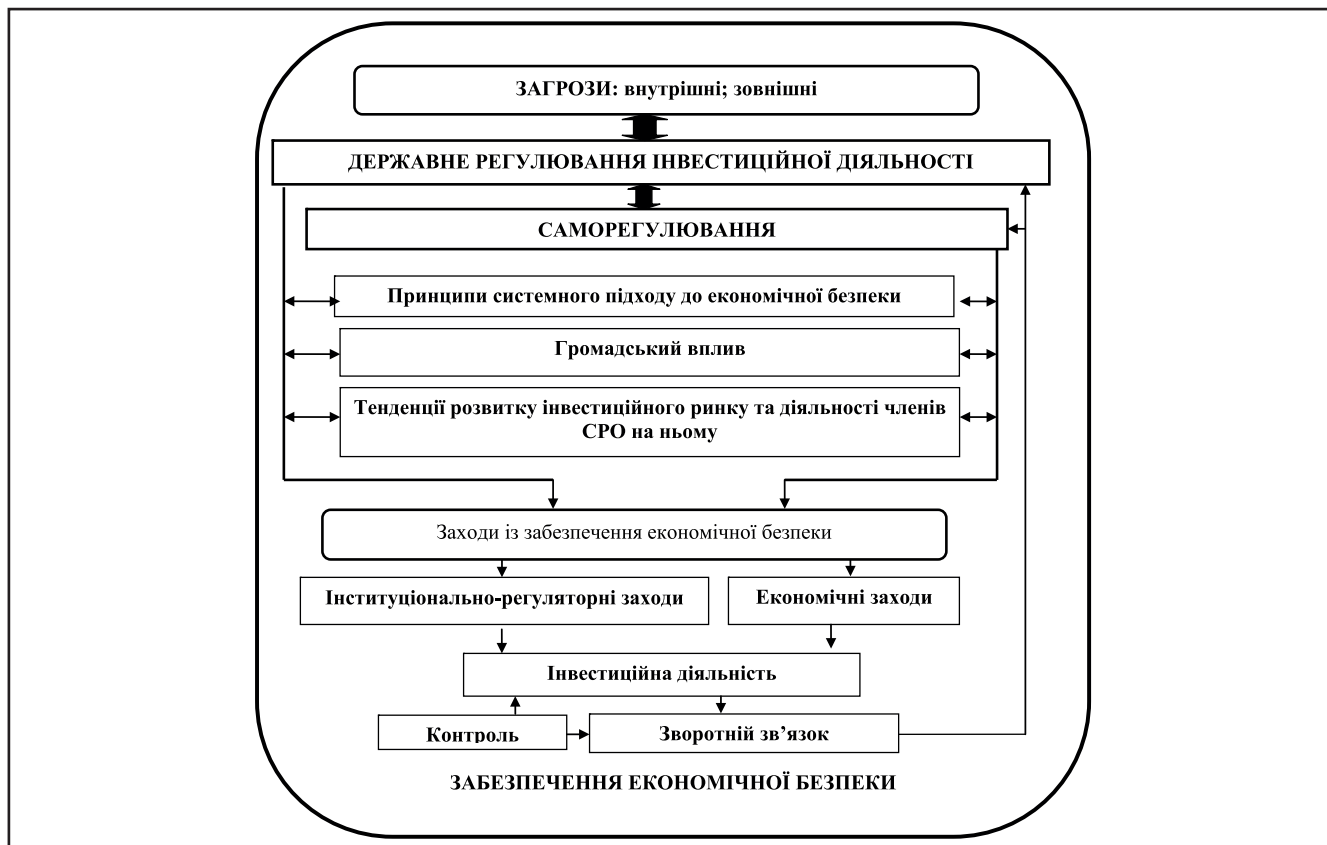

Рисунок 1. Структурно-логічна схема забезпечення економічної безпеки підприємства

Розроблено автором.

Виклад основного матеріалу. Удосконалення саморегулювання як важливого елемента державного регулювання на інвестиційному ринку в системі економічної безпеки підприємства має базуватися на системному підході, при формуванні положень якого пропонується структурно-логічна схема, що подана на рис. 1. У запропонованій структурно-логічній схемі саморегулювання є посиленням і продовженням державного регулювання, його невід'ємним елементом.

Забезпечення економічної безпеки господарюючих суб'єктів при здійсненні інвестиційної діяльності вимагає створення його власної системи безпеки, де необхідно передбачити комплекс теоретичних підходів і практичних дій, що мають створити умови для повного захисту його економічних інтересів від внутрішніх та зовнішніх загроз.

При здійсненні державного регулювання інвестиційної діяльності при застосуванні системного підходу особлива увага має бути приділена реалізації принципів такого підходу, де важливого значення набуває виявлення всіх найбільш суттєвих зв'язків між елементами інвестиційного ринку з метою протидії внутрішнім та зовнішнім загрозам, зокрема взаємоузгоджений розвиток інвестиційного ринку, інституцій фінансового посередництва та різноманітних операцій та послуг, що здійснюється на інвестиційному ринку.

У процесах регулювання фондового ринку та діяльності фінансових посередників на ньому бере активну участь і суспільство, виробляючи суспільну думку. При цьому вивчення відголосу широких верств населення являється поштовхом для реагування державних органів, фінансових посередників, СРО щодо проведення змін у загальній системі регулювання діяльності на інвестиційному ринку. Слід врахувати те, що на суспільну думку впливає спеціалізована преса, Інтернет, радіо, телебачення тощо, які цю думку формують та відображають, тобто процес суспільного впливу є замкненим. Тому в запропонованій структурно-логічній схемі одним із елементів виступає «громадський вплив». Це дасть можливість поліпшити взаємодію між внутрішніми та зовнішніми суб'єктами забезпечення безпеки, розробити сучасні технології та запропонувати нові заходи із забезпечення економічної безпеки членів СРО та інвестиційного ринку.

При розробленні і запровадженні саморегулювання на інвестиційному ринку необхідно враховувати тенденції його розвитку, що дозволить посилити інвестиційний потенціал суб'єктів господарювання з незначними ризиками. При цьому необхідно виокремити найбільш важливі тенденції, які мають пріоритетне значення: по-перше, це тенденція посилення державного регулювання та саморегулювання на інвестиційному ринку, в тому числі у напрямі забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарювання, по-друге, тенденція впровадження корпоративних засад в практику діяльності фінансових посередників, по-третє, тенденція сприйняття та подальшого розвитку контролінгу, що дасть можливість знижувати ризики, на що наголошують науковці і практики. Зокрема, в монографії, яка присвячена антикризовому корпоративному управлінню, зазначено, що «засоби контролінгу дають можливість виявляти всі основні проблеми, які виникають під час реалізації антикризової стратегії, а також усунути відхилення від стратегічної лінії шляхом розроблення й вибору альтернативних заходів» [5, с. 238].

Крім цього, необхідно враховувати та здійснювати подальший розвиток заходів із забезпечення економічної безпеки, найбільш важливими із яких є такі: інституційно-регуляторні – встановлення нормативних вимог до груп суб'єктів господарювання та здійснення контролю за їх виконанням; реєстрація учасників інвестиційного ринку; забезпечення прозорості діяльності всіх учасників ринку; ліцензування професійної діяльності фінансових посередників; впровадження принципів корпоративного управління в діяльність учасників ринку; здійснення антикризових регуляторних заходів, а також економічні заходи – гнучке податкове регулювання, удосконалення грошово-кредитної політики; управління державними капіталами; здійснення впливу на капіталізацію суб'єктів господарювання.

Незважаючи на певну регламентацію діяльності СРО, у чинному нормативному полі не визначено критерії ефективної діяльності СРО та побудови їх відносин з членами організації. Основою для створення ефективної СРО можуть слугувати зазначені Національною комісією з цінних паперів і фондового ринку України основні завдання СРО [1], а також напрацювання С.В. Міщенко [4, с. 46], де визначено основні риси ефективної СРО (рис. 2, безперервна лінія). Однак з метою посилення економічної безпеки суб'єктів господарювання доцільно СРО здійснювати впровадження корпоративних засад управління та контролінгу в діяльність учасників інвестиційного ринку, які є членами СРО, на цій основі проводити антикризове регулювання на фінансовому ринку, а також представляти інтереси дрібних інвесторів і врахувати громадський вплив (рис. 2, пунктирна лінія). Доцільність застосування контролінгу на сучасному етапі розвитку економіки України підтверджують дослідження вчених [5, с. 221–243]. При цьому варто врахувати напрацювання О.М. Іваницької, яка зазначає, що «для розвитку фінансових ринків і системи державного регулювання фінансової сфери важливо визначити причини кризи, основні напрями й тенденції у процесах її подолання та внести пропозиції щодо можливих змін у державному регулюванні фінансових ринків» [3].

З метою удосконалення саморегулювання на інвестиційному ринку необхідно встановити законодавчі вимоги щодо діяльності СРО та функціонування органів управління ними. Зокрема, важливо прийняти закон «Про саморегулівні організації фінансового ринку», де окремо визначити особливості саморегулювання на інвестиційному ринку. Подібної думки дотримуються фахівці та вчені, що працюють на ринку цінних паперів та вивчають особливості діяльності СРО на ньому. Так, С.В. Міщенко зауважує, що виникла необхідність в прийнятті «базового закону» щодо саморегулювання на фінансових ринках, де необхідно закріпити основні принципи діяльності СРО [4, с. 49]. Вважаємо, що новий законопроект має визначити мету діяльності СРО, завдання, принципи, права та зобов'язання, вимоги до СРО, питання формування органів управління, джерела формування майна, вимоги до компанії з управління активами, яка здійснює збереження та збільшення розміру компенсаційного фонду СРО, а також формулювати положення щодо завдань зберігача компенсаційного фонду СРО. Окремо необхідно врахувати питання забезпечення економічної безпеки членів СРО, а також самої СРО.

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

Враховуючи положення нормативно-законодавчих актів, сучасний стан розвитку інвестиційного ринку, напрацювання науковців і практику діяльності СРО, можна визначити мету діяльності СРО на інвестиційному ринку, яка полягає у посиленні ефективності регулювання та контролю господарської та професійної діяльності учасників такого ринку, збільшенні кількості та поліпшенні якості фінансових послуг, які надаються на інвестиційному ринку, забезпеченні продуктивних взаємовідносин між суб'єктами, що здійснюють професійну діяльність на такому ринку та органами державної влади. Крім цього, необхідно врахувати забезпечення економічної безпеки учасників інвестиційного ринку.

Як вже зазначалося, системний підхід передбачає дотримання принципу, за яким цілі підсистем не вступають у конфлікт з основною ціллю системи. Тому слід врахувати, що цілі саморегулювання на інвестиційному ринку не повинні вступати в протиріччя із завданнями державного регулювання, а бути його посиленням та продовженням, на що вказують дослідники фінансового ринку. Зокрема, С.В. Міщенко зазначає, що загальні цілі саморегулювання не розходяться з цілями державного регулювання [4, с. 45]. Тому саморегулювання має базуватися на державній підтримці заснування та подальшого розвитку СРО, що має бути основним принципом саморегулювання, а також здійснювати забезпечення економічної безпеки. Крім цього, всі СРО повинні мати однакові права незалежно від видів діяльності її членів на фінансовому ринку.

СРО не повинні обмежувати конкуренцію суб'єктів господарювання і створювати умови їх діяльності у конкурентному середовищі. Суб'єкти господарювання, які не є членами СРО, повинні бути рівноправними у своїй діяльності з тими суб'єктами господарювання, які є членами СРО. Виходячи з цього зазначимо основні принципи саморегулювання в Україні, що систематизовано на рис. 3.

Виходячи із умов системного підходу, принципів саморегулювання, а також забезпечення економічної безпеки суб'єкта підприємництва доцільно виокремити завдання СРО, що впливають із зазначеної мети, які можуть полягати в такому:

– забезпечення умов реалізації інституціонально-регуляторних та економічних заходів, які є найбільш актуальними на сьогодні, де особливу увагу звернути на антикризове регулювання;

– посилення відповідальності суб'єктів господарювання за результати їхньої діяльності на інвестиційному ринку. Для реалізації такого завдання на підприємствах доцільно створювати центри відповідальності, що дасть можливість вищому керівництву фінансового посередника контролювати рішення менеджерів нижчого рівня, надавши їм можливість самостійно приймати рішення. Залежно від виду діяльності та організаційної структури фінансового посередника, що впливає на характер відповідальності, можуть створюватись центри витрат, центри доходу, центри прибутку, центри інвестицій. При цьому керівник центру витрат здійснює контроль витрат,

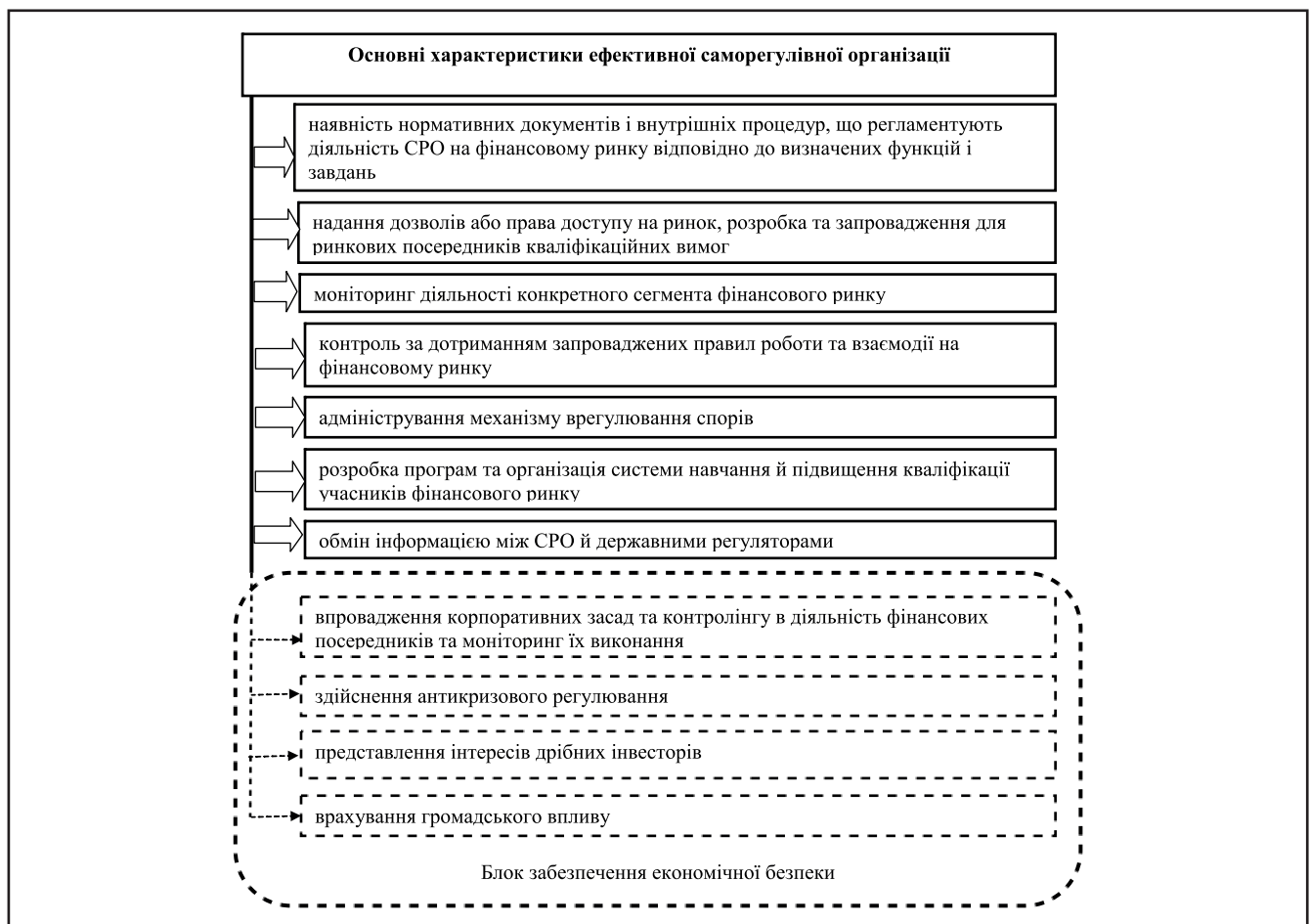

Рисунок 2. Характеристики ефективної СРО

Розроблено автором при використанні матеріалів [1, 4, 6, 7].

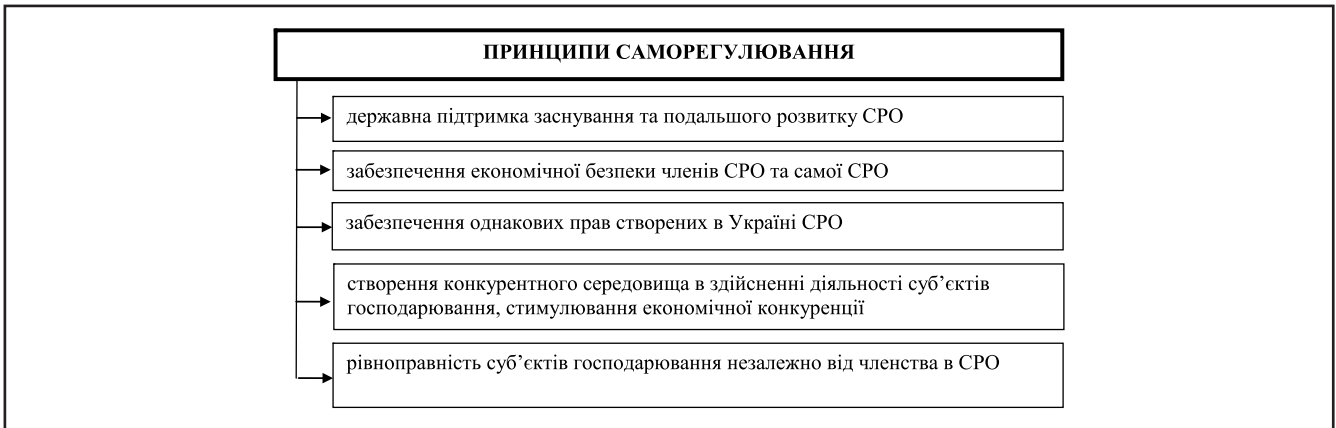

Рисунок 3. Принципи саморегулювання на фінансовому ринку

Розроблено автором при використанні матеріалів [4, 8, 9].

але не контролює доходи та інвестиції. Керівник центру доходу контролює доходи, але не контролює витрати та інвестиції. Керівник центру прибутку контролює витрати та доходи, але не контролює інвестиції. В центрі інвестицій керівник одночасно контролює витрати, доходи та інвестиції в активи фінансового посередника;

- сприяння зростанню капіталізації, ліквідності та надійності фінансового ринку і суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність на такому ринку, що дасть можливість збільшити кількість та поліпшити якість наданих послуг;

- створення умов для ефективного взаємозв'язку між суб'єктами господарювання, що здійснюють професійну діяльність на фінансовому ринку, та зацікавленими юридичними та фізичними особами стосовно проведення фінансових операцій;

- визначення інтересів членів СРО та відстоювання їх перед органами державної влади та місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами. При цьому слід враховувати, що саморегулювання є продовженням державного регулювання. Взаємодія має здійснюватись не тільки на взаємних матеріальних інтересах, а також передбачати фінансове консультування, поради, довіру тощо;

- розробка програм та організація навчального процесу спеціалістів суб'єктів господарювання, які є членами СРО, а також працівників СРО, здійснення їх атестації та сертифікації;

- розкриття інформації про фінансові послуги на фінансовому ринку, які надаються суб'єктами господарювання, погодження рекламної інформації учасників такого ринку. Зазначимо, що впровадження корпоративних засад у діяльність суб'єктів господарювання дасть можливість належним чином забезпечити виконання цього завдання СРО.

У законопроекті слід також окреслити коло зобов'язань СРО, які можуть бути такими:

- виконувати положення законодавчих та нормативних актів України, а також внутрішніх документів СРО;

- розробляти і затверджувати положення щодо членства суб'єктів господарювання в СРО;

- визначати правила та умови проведення професійної діяльності на фінансовому ринку суб'єктами господарювання, які являються членами СРО;

- контролювати виконання членами СРО правил СРО та умов членства в такій організації;

- провадити всебічне забезпечення професійної діяльності членів СРО на фінансовому ринку, особливу увагу слід звернути на його організаційні, методичні та консультаційні складові;

- здійснювати реєстрацію членів СРО та самостійно вести їх реєстр, забезпечити прозорість інформації, що внесена до такого реєстру;

- приймати рішення за заявами учасників фінансового ринку України та інших осіб щодо неправомірної діяльності члена СРО чи порушення ним прийнятих правил СРО;

- організувати залучення аудиторських служб для проведення зовнішнього аудиту річної фінансової звітності СРО та оприлюднювати їх результати;

- періодично звітувати перед державними органами про виконання своїх обов'язків і отримувати їх схвалення.

Висновки

На підставі проведених досліджень можна зробити висновки, що зростанню національного ринку інвестицій повинно сприяти розширення саморегулювання та повноважень СРО, які є неприбутковими структурами, що об'єднують суб'єктів господарювання, які здійснюють професійну діяльність на фінансовому ринку. Такі організації повинні набувати статус саморегулювних згідно із законодавством України. Саморегулювання є складовою структурно-логічною схемою системного регулювання на інвестиційному ринку. З метою удосконалення саморегулювання на інвестиційному ринку необхідно конкретизувати законодавчі вимоги щодо діяльності СРО та функціонування органів управління ними. Зокрема, доцільно прийняти закон «Про саморегулювні організації фінансового ринку», де передбачити забезпечення економічної безпеки таких СРО. Метою діяльності СРО на фінансовому ринку має бути підвищення ефективності регулювання господарської та професійної діяльності учасників такого ринку, збільшення кількості та поліпшення якості фінансових послуг, створення умов для ефективною взаємодії між суб'єктами, які здійснюють професійну діяльність на такому ринку, в тому числі фінансовими посередниками та державними органами. Принципами саморегулювання мають бути такі: державна підтримка створенню та діяльності СРО; забезпечення економічної безпеки членів СРО та самої СРО; однакові права СРО; недопустимість обмеження СРО

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

економічної конкуренції; недопустимість обмеження державними органами прав суб'єктів професійної діяльності залежно від участі або не участі у СРО.

Подальші дослідження доцільно було б проводити у напрямі забезпечення економічної безпеки банків при формуванні їхнього ресурсного потенціалу для проведення інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Звіт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку за 2013 рік [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: www.nssmc.gov.ua/fund/sro

2. Єфименко Т.І. Фіскальний простір антикризового регулювання [моногр.] / Т.І. Єфименко. – К.: ДННУ «Академія фінансового управління», 2012. – 332 с.

3. Іваницька О.М. Державне регулювання фінансових ринків в Україні в посткризовий період / О.М. Іваницька // Фінанси України. – 2011. – №2. – С. 35–42.

4. Міщенко С.В. Проблеми вдосконалення системи саморегулювання на фінансовому ринку / С.В. Міщенко // Фінанси України. – 2009. – №9. – С. 43–52.

5. Антикризове корпоративне управління: теоретичні та прикладні аспекти [моногр.] / Т.І. Єфименко, С.С. Гасанов, А.М. Штангрет та ін. – К.: ДННУ «Акад. фін. управління», 2012. – 309 с.

6. Саморегулівні організації [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: www.nssmc.gov.ua/fund/sro

7. Закон України «Про цінні папери і фондовий ринок» від 23.02.2006 №3480-IV. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3480-15

8. Міщенко В.І. Основні напрями забезпечення стабільності фінансового сектору України в контексті глобалізаційних процесів / В.І. Міщенко, С.В. Міщенко // Фінанси України. – 2008. – №5. – С. 56–69.

9. Власюк О.С. Економічна безпека України в умовах ринкових трансформацій та антикризового регулювання [моногр.] / О.С. Власюк. – К.: ДННУ «Акад. фін. управління», 2011. – 474 с.

УДК 330.322.01:330.341.1

В.С. ОСАДЧИЙ,

аспірант кафедри міжнародних фінансів, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Поняття, цілі та принципи інвестиційних стратегій в інноваційному бізнесі

Розкрито поняття і суть інвестиційних стратегій в інноваційному бізнесі. Проаналізовано стратегічні цілі інвестиційної діяльності, а також вимоги, що відповідають їх формуванню. Досліджено принципи інвестиційних стратегій.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна стратегія, цілі інвестиційних стратегій, принципи інвестиційних стратегій.

В.С. ОСАДЧИЙ,

аспірант кафедри міжнародних фінансів, Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана

Понятие, цели и принципы инвестиционных стратегий в инновационном бизнесе

Раскрыты понятие и суть инвестиционных стратегий в инновационном бизнесе. Проанализированы стратегические цели инвестиционной деятельности, а также требования, соответствующие их формированию. Исследованы принципы инвестиционных стратегий.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная стратегия, цели инвестиционных стратегий, принципы инвестиционных стратегий.

V.S. OSADCHYI,

postgraduate student, International Finance Department

Concepts, goals and principles of investment strategies in the innovation business

We discovered concept and nature of investment strategies in the innovation business. Analyzed the strategic objectives of investment activities, as well as requirements that meet their formation. Defines the principles of investment strategies.

Keywords: investments, investment strategy, objectives of investment strategies, principles of investment strategies.

Постановка проблеми. За умов сучасного функціонування світової економічної системи інвестиції відіграють суттєву роль у функціонуванні та розвитку бізнесу. Перші теорії щодо визначення прямих іноземних інвестицій виникли в результаті збільшеної активності дочірніх товариств американських компаній на ринках Європи і Латинської Америки в 50-х і 60-х роках ХХ ст. Відтоді обсяги прямих інвестицій суттєво зросли і продовжують збільшуватися. Це вимагало створення теоретичних підходів для визначення процесу руху капіталу на світових ринках.

У процесі динамізації економічної глобалізації прямі іноземні інвестиції сприяють розвитку транснаціональних корпорацій, які, своєю чергою, становлять найбільш пред-

ставницьку і велику частину корпоративного бізнесу, де сконцентровано більш як половина світового виробництва, обміну товарами, послугами, інвестиціями та інноваціями.

Складність та багатоаспектність діяльності транснаціональних корпорацій вимагає серйозної уваги до вирішення проблем стратегії. У сучасних умовах функціонування світової економіки жодна велика корпорація не може обходитися без стратегії. Враховуючи серйозні масштаби діяльності міжнародних корпорацій, особливу увагу слід приділяти інвестиційному аспекту стратегії, оскільки вона являється ефективним інструментом перспективного управління інвестиційною діяльністю корпорації [1, 3].